

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale

Ținând seama că importanța îndeplinirii în termen a angajamentelor asumate de România în vederea integrării în Uniunea Europeană, respectiv a transpunerii în legislația românească a documentelor comunitare în domeniul schimbului de date și informații operative, al prevenirii, descoperirii și combaterii faptelor prevăzute de legea penală și al asistenței mutuale,

Având în vedere că pregătirea aderării României la Convenția Schengen impune îndeplinirea anumitor obiective prevăzute în Planul de acțiune Schengen, revizuit 2006, până la data aderării României la Uniunea Europeană, relevant pentru prezentul proiect fiind crearea cadrului legal pentru aplicarea prevederilor art. 7, 39, 41, 46 și 47 din Convenția semnată la Schengen la 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, cu termen 30 decembrie 2006,

Ținând seama de faptul că potrivit art. 4 alin. (1) din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările Tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, anexat Tratatului de aderare a României și Bulgariei

la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, **dispozițiile acquis-ului Schengen** care au fost integrate în cadrul Uniunii Europene prin protocolul anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene și actele care se întemeiază pe acestea sau care sunt conexe acestuia, enumerate în anexa II, precum și orice alte acte noi de acest fel care ar putea fi adoptate înainte de data aderării, sunt obligatorii și se aplică în România de la data aderării,

Având în vedere că România va gestiona, începând cu anul 2007, o parte din frontiera externă a Uniunii Europene, astfel încât se impune realizarea unui sistem flexibil și operativ pe segmentul prevenirii și combaterii criminalității transfrontaliere nu numai pentru perioada imediată post aderare la Uniunea Europeană ci și pentru momentul accederii României la spațiul Schengen, precum și ulterior acestuia,

Ținând seama de faptul ca toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

Capitolul I

Dispoziții generale

Art. 1 - (1) Prezenta ordonanță de urgență are ca scop dezvoltarea cadrului legislativ și instituțional intern privind cooperarea polițienească internațională și se aplică activităților specifice de cooperare și asistență polițienească internațională,

potrivit legislației naționale, acordurilor, convențiilor sau tratatelor internaționale la care România este parte și instrumentelor juridice ale Uniunii Europene relevante.

(2) Prezenta ordonanță de urgență nu aduce atingere dispozițiilor Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare, și normelor de drept internațional și comunitar relevante în domeniul cooperării judiciare.

Art. 2 – În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *autoritate competentă* – autoritate română sau străină care desfășoară activități specifice de cooperare și asistență polițienească internațională.

b) *autoritate solicitantă* - autoritatea care formulează o cerere de asistență în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență;

c) *autoritate solicitată* - autoritatea căreia îi este adresată o cerere de asistență în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență;

d) *cerere de asistență polițienească* – solicitarea de date și informații operative sau o altă solicitare care corespunde scopului cooperării polițienești, astfel cum rezultă acesta din tratatele internaționale și instrumentele juridice ale Uniunii Europene relevante;

e) *date și informații operative de interes polițienesc* – denumite în continuare date și informații operative, reprezintă orice informații, documente, evidențe, activități sau rapoarte, indiferent de suport, formă, mod de exprimare sau de punere în circulație, care sunt destinate utilizării de către autoritățile competente în scopul prevenirii și combaterii criminalității;

f) *agenți* – personalul desemnat din cadrul autorităților române competente și al autorităților străine similare din statele membre Schengen pentru efectuarea activităților de urmărire transfrontalieră;

g) *schimb de date și informații operative* – reprezintă transferul efectiv al acestora de la autoritatea solicitată la cea solicitantă cu respectarea condițiilor convenite între autoritățile respective și a prevederilor legale aplicabile în materie;

h) *state membre Schengen* – statele părți la Convenția semnată la Schengen la 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune.

Art. 3 - Cooperarea polițienească internațională se desfășoară în conformitate cu următoarele principii:

a) principiul reciprocității – schimbul de date și informații de interes operativ se realizează în condiții de reciprocitate;

b) principiul legalității - schimbul de date și informații operative se realizează la cererea autorităților competente, potrivit dispozițiilor prevăzute de lege;

c) principiul prevalenței cooperării judiciare – dispozițiile legale privind cooperarea judiciară internațională în materie penală prevalează asupra dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență în cazul activităților de cooperare polițienească desfășurate în cursul procesului penal;

d) principiul confidențialității – autoritățile române competente au obligația de a asigura, pe cât posibil, la cererea autorității solicitante, confidențialitatea cererilor de asistență formulate în domeniile reglementate de prezenta ordonanță de urgență și a actelor anexate acestora. În cazul în care condiția păstrării confidențialității nu ar putea fi asigurată, autoritatea română competentă înștiințează autoritatea solicitantă, care decide cu privire la transmiterea cererii de asistență.

e) principiul specialității - autoritățile române competente nu vor folosi datele și informațiile primite de la autoritățile solicitate decât în scopul îndeplinirii obiectului cererii de asistență.

Capitolul II

Organizarea și atribuțiile Centrului de Cooperare Polițienească Internațională

Art. 4 – Pentru activitățile specifice de cooperare și asistență polițienească internațională prevăzute la art. 1 alin. (1), se desemnează ca autoritate centrală

transmițătoare Centrul de Cooperare Polițienească Internațională, denumit în continuare C.C.P.I., structură subordonată Ministerului Administrației și Internelor, fără personalitate juridică.

Art. 5 - În cadrul CCPI funcționează Biroul Național Interpol, Punctul Național Focal și alte structuri, în condițiile legii.

Art. 6 – (1) CCPI are următoarele atribuții principale:

a) primirea și transmiterea cererilor de asistență, care privesc:

1. organizarea și realizarea schimbului de date și informații operative desfășurat între autoritățile competente române și structurile similare din străinătate, precum și cu organisme ori instituții internaționale;

2. realizarea cooperării la nivel operațional în domeniul polițienesc pe segmentul schimbului de date și informații, cu respectarea regulilor de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal, precum și a legislației în domeniu;

3. informarea autorităților competente române și străine, cu privire la traficul de droguri, falsificarea de monedă și alte titluri de valoare române sau străine, furturile de obiecte de artă și autovehicule, activitatea infractorilor străini sau români urmăriți internațional, conținutul unor documente de identitate străine în vederea prevenirii intrării/ieșirii ilegale a unor persoane, precum și despre orice alte fapte prevăzute de legea penală pentru luarea măsurilor operative ce se impun în domeniul prevenirii și combaterii criminalității cu caracter transfrontalier;

4. alte forme de cooperare și asistență polițienească care derivă din tratate la care România este parte sau din instrumente juridice comunitare.

b) dezvoltarea cooperării internaționale în lupta împotriva criminalității și coordonarea permanentă a activității atașatorilor de afaceri interne și ofițerilor de legătură români acreditați în străinătate, în domeniul schimbului de date și informații operative;

c) coordonarea schimbului de date și informații între autoritățile competente române și străine în scopul desfășurării unor acțiuni comune care necesită realizarea de operațiuni pe teritoriul mai multor state;

d) sprijinirea activității ofițerilor de legătură români la Centrul SECI;

e) asigurarea schimbului de experiență cu structurile similare din străinătate.

(2) În desfășurarea activităților specifice, CCPI constituie o bază de date proprie în care implementează, stochează și prelucrează cererile de asistență, în condițiile legii.

Capitolul III

Proceduri specifice

Art. 7 - (1) Schimbul de date și informații operative se realizează între autoritățile române competente sau străine, prin intermediul CCPI, în baza cererii de asistență.

(2) Autoritățile române competente pot, fără cerere de asistență prealabilă, să transmită autorităților competente străine date și informații de interes operativ atunci când se consideră că acestea ar putea ajuta la prevenirea, descoperirea sau combaterea criminalității.

Art. 8 – Cererea de asistență se întocmește, în scris și cuprinde următoarele elemente:

a) autoritatea de la care emană cererea și destinatarul cererii;

b) data și numărul de înregistrare al lucrării;

c) obiectul și scopul cererii precum și modul de utilizare a informației;

d) datele persoanelor implicate, menționate în conformitate cu documentele lor de identitate naționale sau internaționale, dacă sunt cunoscute;

e) caracterul de urgență și nivelul de clasificare;

f) descrierea faptelor săvârșite, încadrarea juridică a acestora, conform legislației în vigoare și /sau prezentarea faptelor de natură penală despre care există date și informații că sunt pregătite sau comise;

g) ofițerul de caz și coordonatele acestuia.

Art. 9 - (1) CCPI întreprinde demersurile necesare soluționării cererii de asistență numai dacă aceasta cuprinde elementele prevăzute la art.8. În situația în care cererea nu cuprinde aceste elemente, se restituie autorității solicitante pentru completare.

(2) În caz de urgență, cererea de asistență poate fi transmisă verbal, cu respectarea prevederilor alin. (1) urmând ca, în termen de cel mult 24 de ore, autoritatea solicitantă să o confirme și în scris.

(3) Modalitățile de transmitere a cererilor de asistență trebuie să asigure respectarea dispozițiilor legale privind protecția informațiilor clasificate, precum și a celor referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

(4) În situații deosebite determinate de necesitatea asigurării rapidității schimbului de date și informații sau a păstrării confidențialității acțiunilor desfășurate, solicitarea poate fi adresată direct autorității competente, române sau străine, după caz, situație în care autoritatea română competentă va informa CCPI în termen de 24 de ore de la primirea, respectiv transmiterea cererii de asistență.

Art.10 - (1) CCPI transmite cererea de asistență formulată de autoritățile competente străine către autoritatea română competentă, în funcție de obiectul acesteia.

(2) În cazul în care autoritatea căreia i s-a transmis cererea de asistență constată că nu este competentă să o soluționeze, aceasta se transmite de îndată autorității române competente să o soluționeze, concomitent cu informarea CCPI.

(3) Obligația autorităților române de soluționare a cererii de asistență operează de la momentul primirii acesteia.

Art.11 - CCPI transmite cererea de asistență formulată de autoritățile române competente către structurile străine corespondente acestuia sau, după caz, atașatorilor de afaceri interne sau ofițerilor de legătură români acreditați în străinătate sau străini acreditați în România, în cel mai scurt timp posibil.

Art.12 - Informațiile scrise primite de autoritățile române competente în cadrul cooperării polițienești nu pot fi utilizate ca probe în procesul penal decât cu acordul scris al autorităților judiciare competente din statul care a furnizat informațiile respective.

Capitolul IV

Cooperarea desfășurată prin atașați de afaceri interne și ofițeri de legătură

Art. 13 – (1) România poate încheia tratate având ca obiect trimiterea în misiune a atașatorilor de afaceri interne și a ofițerilor de legătură, pe o perioadă determinată.

(2) Trimiterea în misiune a ofițerilor de legătură și atașatorilor de afaceri interne are ca scop promovarea și accelerarea cooperării între România și celelalte state, în special prin acordarea de asistență:

a) sub forma schimbului de date și informații în scopul prevenirii și combaterii criminalității;

b) pentru soluționarea cererilor de asistență polițienească și judiciară în materie penală;

c) în legătură cu atribuțiile autorităților responsabile cu supravegherea frontierelor externe.

(3) Ofițerii de legătură și atașați de afaceri interne au sarcina de a acorda consultanță și asistență și nu pot întreprinde acțiuni concrete în domeniul prevenirii și combaterii criminalității. Aceștia furnizează date și informații și își exercită îndatoririle potrivit instrucțiunilor primite de la autoritățile române competente.

Art. 14 - (1) Atașatii de afaceri interne sau ofițerii de legătură români care își desfășoară activitatea într-un stat terț sau în cadrul unei organizații internaționale transmit CCPI datele și informațiile obținute în activitatea desfășurată, referitoare la amenințări grave îndreptate împotriva altui stat membru al Uniunii Europene care nu este reprezentat prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură în statul terț sau în cadrul organizației internaționale respective.

(2) CCPI transmite statului membru interesat datele și informațiile prevăzute la alin.(1) numai cu avizul autorităților române competente să decidă cu privire la oportunitatea transmiterii acestora.

(3) În situația în care statul membru al Uniunii Europene este reprezentat prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură într-un stat terț sau în cadrul unei organizații internaționale în care este reprezentată și România, atașatul de afaceri interne sau ofițerul de legătură român comunică direct atașatului de afaceri interne sau ofițerului de legătură informații referitoare la amenințări grave îndreptate împotriva statului membru respectiv.

(4) CCPI poate primi cereri privind schimbul de informații de la un stat membru al Uniunii Europene care nu este reprezentat prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură într-un stat terț sau într-o organizație internațională în care România este reprezentată prin atașat de afaceri interne sau ofițer de legătură. CCPI verifică dacă solicitarea nu contravine legislației române, comunică în cel mai scurt timp posibil statului membru solicitant dacă cererea acestuia poate fi îndeplinită și, dacă este cazul, o transmite atașatului de afaceri interne sau ofițerului de legătură român.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în relația cu Europol.

Art. 15 - Ministerul Administrației și Internelor transmite anual Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene și statelor membre informații referitoare la:

a) trimiterea în misiune a atașatorilor de afaceri interne și a ofițerilor de legătură care reprezintă România în state terțe sau la organizații internaționale, acreditați în baza legislației naționale sau în baza obligațiilor internaționale asumate prin tratatele la care România este parte;

b) tratatele încheiate de România cu state membre ale Uniunii Europene privind trimiterea în misiune a atașatorilor de afaceri interne și a ofițerilor de legătură.

Art. 16 - Prin tratate bilaterale sau multilaterale se poate stabili că atașatii de afaceri interne sau ofițerii de legătură români dintr-un stat terț sau din cadrul unei organizații internaționale să asigure și reprezentarea unuia sau mai multor state membre ale Uniunii Europene în statul terț sau în organizația internațională respectivă.

Capitolul V

Urmărirea transfrontalieră

Art.17 - (1) Urmărirea transfrontalieră constă în ansamblul de măsuri operative întreprinse pe teritoriul mai multor state, în scopul prinderii unei persoane surprinse în flagrant în timpul comiterii unei infracțiuni sau care a participat la comiterea acesteia sau a unei persoane care a evadat, aflându-se în stare de arest preventiv sau în executarea unei pedepse privative de libertate.

(2) Urmărirea transfrontalieră se poate efectua de agenții autorității competente a unui stat membru Schengen pe teritoriul statului român dacă autoritățile române competente au fost informate prin mijloace de comunicație directe despre pătrunderea pe teritoriul României.

(3) Autoritățile române competente prevăzute la alin.(2) sunt Poliția Română și Poliția de Frontieră.

(4) La solicitarea autorității române competente, urmărirea transfrontalieră încetează imediat.

Art.18 - (1) Autoritățile competente ale unui stat membru Schengen, care, pe teritoriul statului lor, urmăresc o persoană aflată într-una din situațiile prevăzute la art.17 alin.(1) pot continua urmărirea pe teritoriul statului român, fără informarea prealabilă a autorităților române competente, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) din cauza urgenței deosebite a situației, autoritățile române competente nu au putut fi informate în prealabil, prin mijloace de comunicație directe despre pătrunderea pe teritoriul statului român sau când autoritățile române competente nu au putut ajunge la timp la locul respectiv pentru a prelua acțiunea de urmărire;

b) urmărirea transfrontalieră se efectuează pentru una dintre următoarele fapte:

1. ucidere din culpă, omor, omor calificat, omor deosebit de grav;
2. infracțiuni privitoare la viața sexuală;
3. distrugere prin incendiere sau explozie ori prin orice alt asemenea mijloc;
4. falsificarea de monede sau alte valori;
5. furt calificat și tâlhărie, precum și tănuire sau favorizare a infractorului;
6. șantaj;
7. lipsire de libertate în mod ilegal;
8. infracțiuni privind traficul de persoane și infracțiuni în legătură cu traficul de persoane;
9. infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori;
10. infracțiuni privitoare la nerespectarea regimului armelor și munițiilor, materiilor explozive, materialelor nucleare și al altor materii radioactive;
11. nerespectarea dispozițiilor privind importul și/sau exportul de deșeuri și reziduuri;
12. părăsirea locului accidentului fără încuviințarea poliției care efectuează cercetarea locului faptei de către conducătorul oricărui vehicul angajat într-un accident de circulație de pe urma căruia a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane.

(2) Agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră au obligația ca cel târziu la momentul trecerii frontierei de stat, să informeze despre aceasta structura Poliției de Frontieră sau a Poliției Române competentă teritorial care poate solicita încetarea deîndată a urmăririi.

Art.19 - (1) La cererea agenților care efectuează urmărirea, autoritățile române competente iau măsurile necesare în vederea stabilirii identității persoanei urmărite sau pentru a se dispune reținerea sau arestarea preventivă a acesteia, în condițiile prevăzute de lege.

(2) În cazul persoanei reținute în condițiile prevăzute la alin.(1), măsurii reținerii nu poate depăși șase ore cu excepția cazului în care autoritățile române competente au primit în prealabil o cerere pentru arestarea preventivă a persoanei respective în scopul extrădării sale, indiferent de modalitatea acesteia. Termenul de șase ore se calculează fără a se include orele dintre ora zero și 9⁰⁰.

Art.20 - (1) Urmărirea transfrontalieră se poate efectua numai cu respectarea următoarelor condiții generale:

a) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră trebuie să respecte legislația română și să se conformeze instrucțiunilor autorităților române competente;

b) urmărirea se efectuează numai peste frontierele terestre;

c) pătrunderea agenților în domiciliul unei persoane și în alte locuri inaccesibile publicului este interzisă;

d) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră trebuie să fie ușor de identificat, prin purtarea uniformei, ori a unei inscripții la loc vizibil pe haine, sau prin dispozitive accesorii plasate pe vehicul. Este interzisă folosirea de haine civile combinată cu utilizarea vehiculelor nemarcate, fără mijloacele de identificare precizate. Agenții trebuie să fie permanent în măsură să justifice calitatea lor oficială;

e) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră pot purta armamentul din dotare, utilizarea acestuia fiind interzisă, cu excepția cazului de legitimă apărare;

f) după fiecare activitate prevăzută la art.17 agenții care efectuează urmărirea prezintă, personal, autorității române competente o informare cu privire la misiunea lor. La cererea autorității române competente, agenții sunt obligați să rămână la dispoziția acesteia până când împrejurările în care s-a desfășurat acțiunea au fost suficient lămurite, chiar dacă urmărirea nu s-a finalizat cu reținerea sau arestarea preventivă a persoanei urmărite;

g) autoritatea statului căruia îi aparțin agenții care au efectuat urmărirea, la cererea autorității române competente, poate asista la ancheta ce urmează operațiunii, inclusiv la procedurile judiciare;

(2) Dacă prin acorduri bilaterale încheiate potrivit art.24 alin. (1) se stabilește faptul că agenții străini care efectuează urmărirea transfrontalieră pot opri persoana urmărită, pentru conducerea acesteia la autoritățile române competente, aceasta poate fi percheziționată și în timpul transferului se pot folosi cătușele. Obiectele descoperite asupra persoanei urmărite cu ocazia percheziției pot fi indisponibilizate, în condițiile legii.

Art. 21 – În ceea ce privește răspunderea agenților străini care desfășoară urmărirea transfrontalieră se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 187¹⁰ din Legea nr. 302/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul VI

Dispoziții speciale privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene

Art. 22 – Autoritățile române competente acordă asistență autorităților competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene și asigură o cooperare strânsă și permanentă în vederea exercitării eficiente a controalelor la frontiera de stat și a pazei și supravegherii acesteia, procedând, în special, la schimbul tuturor informațiilor pertinente, cu excepția datelor cu caracter personal, dacă nu se prevede altfel prin Convenția semnată la Schengen la 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la

frontierele comune, și la armonizarea, în măsura în care este posibil, a instrucțiunilor date autorităților însărcinate cu controalele la frontiera de stat și la promovarea formării profesionale și a unui sistem de reciclare uniformă a personalului care efectuează controalele la frontiera de stat. Această cooperare se poate materializa prin trimiterea în misiune a unor ofițeri de legătură.

Art. 23 – (1) Autoritățile române competente, în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și în limitele competențelor lor, acordă asistență polițienească autorităților competente din statele membre ale Uniunii Europene în scopul prevenirii și combaterii criminalității, cu excepția cazurilor în care pentru aceasta trebuie formulată o cerere de asistență judiciară internațională.

(2) Dacă autoritatea română sesizată cu o cerere de asistență constată că nu este competentă în soluționarea respectivei cereri, o înaintează autorităților competente.

(3) În zonele de frontieră, cooperarea polițienească va fi reglementată prin tratate, încheiate între autoritățile române competente și autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene vecine.

Capitolul VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 24 - (1) În scopul aplicării dispozițiilor referitoare la urmărirea transfrontalieră, prin acorduri bilaterale se stabilesc următoarele:

a) în legătură cu activitatea agenților, una dintre următoarele situații:

i) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră nu au dreptul să oprească sau să rețină persoana urmărită;

ii) agenții care efectuează urmărirea transfrontalieră pot opri persoana urmărită până la intervenția autorităților române competente.

b) în legătură cu delimitarea teritorială a zonei în care pot acționa agenții, una dintre următoarele situații:

i) agenții pot acționa pe o suprafață din teritoriu sau într-o perioadă de timp limitate;

ii) agenții pot acționa pe tot teritoriul României și fără limită de timp.

(2) Prin acordurile bilaterale încheiate potrivit alin.(1), pe bază de reciprocitate, se poate stabili ca infracțiunile pentru care se poate efectua urmărirea transfrontalieră prevăzute la art. 18 alin.(1) lit.b), să fie înlocuite cu infracțiunile pentru care se poate solicita extrădarea.

Art. 25. - Pentru aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Administrației și Internelor va elabora norme metodologice, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

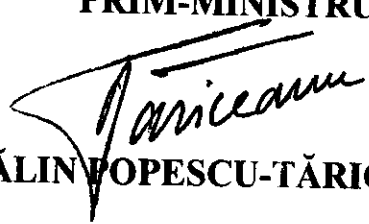
Art. 26 - Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană, cu excepția Cap. V care intră în vigoare la data ratificării de către România a Convenției semnate la Schengen la 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune.

Art. 27 - La data aderării României la Uniunea Europeană art. 187⁹ din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Prezenta ordonanță de urgență asigură crearea condițiilor necesare aplicării directe a art.7, 39, 41, 46 și 47 din Convenția semnată la Schengen la 19 iunie 1990

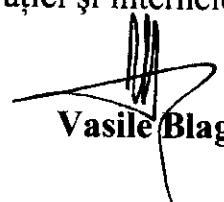
de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune.

PRIM-MINISTRU

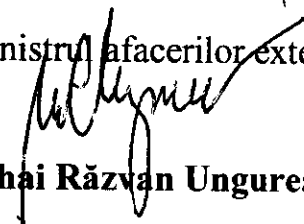

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

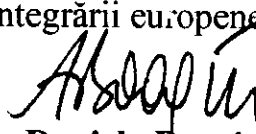
Ministrul administrației și internelor

Vasile Blaga

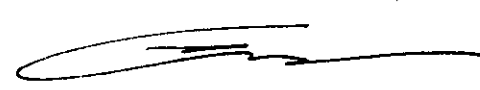
Ministrul afacerilor externe

Mihai Răzvan Ungureanu

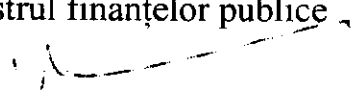
Ministrul integrării europene

Anca Daniela Boagiu

Ministrul justiției

Monica Luisa Macovei

Ministrul finanțelor publice

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13.12.2006
Nr. 103